

Klee-kikötő

In memoriam Paul Klee

BALÁZS SÁNDOR

Kortárs Galéria, Tatabánya, 2019. X. 6-ig

A tatabányai Kortárs Galériában csaknem évtizedes múlta tekint vissza, és néhány év pauzát követően ismét felidézett hagyomány az In memoriam-kiállítássorozat megrendezése. A korábbi időszakban olyan jeles alkotóművészek előtt tisztelegtek a kortárs művészek, mint Leonardo da Vinci vagy Salvador Dalí, tavaly pedig Gustav Klimtről emlékeztek meg. De nem csupán a képzőművészet köréből kerültek ki az emlékező felidézésre válogatottak, hiszen a társművészetek, az irodalom (Shakespeare) és a zene (John Lennon) képviselői is megjelentek e tárlatok központi alakjaként – a reflexiók azonban kötötten és minden esetben a vizuális művészetek nyelvén szólaltak meg.

Nincs ez másként a 2019-es évben sem, amikor a galéria *In memoriam Paul Klee* címmel rendez tárlatot, következményeként annak, hogy a Bauhaus-iskola, amelynek Klee egy évtizeden át tanára-mestere volt, éppen egy évszázada indult útjára.

A Klee-életmű vagy éppen a Bauhaus-hatások általi megszólíttóságot mi sem jelzi bizonyosabban, mint hogy 160 művész csaknem 400 munkával jelentkezett a tárlatra. A kiállítás kurátorai (Varga-Amár László, Halmi-Horváth István és Kammerlohr-Kováts László festőművészek) e nagyszámú anyagot 65 kiállított alkotásra szűkítették le tekintettel az anyag optimális megjelenésére, ugyanakkor a műfaji megoszlás arányos képviselőire is, hiszen a többségében festett műveket és grafikákat felvonultató összeállításban kilenc plasztikai alkotás is helyet kapott.

Miként az egyes emlékező alkalmak sosem a követő alkotói magatartást tekintették irányadónak, úgy most sem. Sokkal inkább valamely jellemző motívum köré fonódnak az alkotások, vagy igen tág értelemben a

reflektív jellegnek nyitnak teret. Így aztán a legkülönbébb képzőművészeti műfajok és irányzatok, figurális és absztrakt művek körében megjelenő művek a szemléleti-stílusbeli azonosságot vagy közeli rokonságot inkább kerülik, mint keresik.

E „tematikus”, csoportos tárlaton leginkább azon alkotások keltenek izgalmat, amelyek mernek a távolságtartás szabadságával élni, még inkább szembetűnővé, láthatóvá tenni a személyes érintettséget. Figyelemre méltó, hogy az alkotók milyen szerteágazó formai és tartalmi, stílusbeli gazdagsággal közelítenek Klee életműve felé, hogy annak kapcsán, apropóján a maguk csatlakozási pontjait jelezzék egy-egy motívum, színharmónia vagy struktúra révén.



LIEB ROLAND: *Tériszony I*, 2019, betonfreskó, beton, színezett beton, vas, 91×63 cm HUNGART © 2019

Az válik láthatóvá, hogy egy már lezárult, de messze korunkig ható életmű miként indította el a kortársak alkotó energiáit, miként léptette életbe fantáziájuk mozgását túl a célkeresztbe állított életmű stílusbeli vagy interpretációs határain, egy alkalmi kikötőben – az utódként jelentkező „mások” életművén belül.